Γιώτα Ιωαννίδου

Κυβέρνηση και κυρίαρχα ΜΜΕ προσπαθούν να επιβάλουν το δίλημμα «με την επίσημη κυβερνητική πολιτική ή με τους ψεκασμένους». Στόχος να χαντακωθεί η δυσαρέσκεια και η οργή του κόσμου. Να διαμορφωθεί ένας εύκολος αντίπαλος και να τροφοδοτηθεί εκ νέου ένας ακροδεξιός ριζοσπαστισμός.

Σε μέτωπο απέναντι στις εστίες ανορθολογισμού καλεί ο πρωθυπουργός και η αστική προπαγάνδα. Τέτοιες εστίες θεωρεί όσους ξιφουλκούν ενάντια στις μάσκες, αλλά και αυτούς που ζητούν δεκαπέντε μαθητές στην τάξη. Όσους δεν πιστεύουν ότι υπάρχει ιός, αλλά και όσους «φαντασιώθηκαν» πρόθεση καταστολής ελευθεριών από την κυβέρνηση. «Ανορθολογισμός ανεύθυνης ανυπακοής» χαρακτηρίζεται κάθε αμφισβήτηση και διεκδίκηση απέναντι στο κράτος ή τον εργοδότη και ταυτίζεται με τους αρνητές εμβολίων! Η στόχευση του συστήματος είναι σαφής.

Επιλέγεται και τροφοδοτείται ένας βολικός αντίπαλος, ώστε να βρίσκει έδαφος το δίλημμα «με την επίσημη κυβερνητική πολιτική ή με τους ψεκασμένους» και να εξασφαλίζεται καθήλωση του κόσμου και της ανατρεπτικής οργής. Την ίδια στιγμή διαμορφώνουν το έδαφος, ώστε ο φόβος και η δυσαρέσκεια να τροφοδοτούν εκ νέου έναν αντιδραστικό, ακροδεξιό ριζοσπαστισμό.

Η κυβέρνηση δεν θέλει και δεν μπορεί να αναμετρηθεί με τον ανορθολογισμό. Όχι μόνο γιατί δεν μπορείς να υπερασπίσεις το μέτρο της χρήσης μάσκας στα σχολεία, όταν στέλνεις τις μισές και πολλές άχρηστες, δημιουργώντας νέα σκάνδαλα εκατομμυρίων. Ή όταν εκθέτεις την επιστήμη, χρησιμοποιώντας τη ως θεραπαινίδα της πολιτικής και των κυβερνητικών μέτρων. Αλλά, κυρίως, γιατί μήτρα των θεωριών συνωμοσίας και του ανορθολογισμού είναι ο ίδιος ο αστικός ορθολογισμός της αγοράς. Η καπιταλιστική ορθοδοξία γεννά και δικαιώνει τον παραλογισμό κάθε είδους και βρίθει ανορθολογισμών. Γιατί τι άλλο είναι οι προτεραιότητες των αστικών κυβερνήσεων για μακροημέρευση του κεφαλαίου σε βάρος ακόμη και της ανθρώπινης ζωής εν μέσω πανδημίας; Το να πεθαίνουν οι γέροντες δουλεύοντας και οι νέοι να είναι άνεργοι; Το να πετιέται τροφή ενώ αυξάνουν οι πεινασμένοι; Το να σκεβρώνουν στο δρόμο τα κορμιά και οι αισθήσεις των παιδιών της καμένης Μόριας, όταν υπάρχουν κενά σπίτια, ξενοδοχεία, σχολεία;

Οι ανορθολογικές ιδέες δεν εμφανίζονται, ούτε διαδίδονται τυχαία. Καλύπτουν τα κενά που δημιουργεί ο αστικός «εξορθολογισμός» της κοινωνικής ζωής, που επιχειρεί να διαμορφώνει την επιστήμη σαν δύναμη αποξενωμένη από τις κοινωνικές ανάγκες και υποταγμένη σε συμφέροντα και επιδιώξεις ενάντια στον άνθρωπο και τη φύση. Που θέτει ως ορίζοντα της, την εξυπηρέτηση των λειτουργιών της αστικής κοινωνίας, τη χειραγώγηση και την καταπίεση και ως εκ τούτου αδυνατεί να απαντήσει σε ερωτήματα νοήματος και προορισμού του βίου, αφήνοντας την πρωτοκαθεδρία στο θρησκευτικό σκοταδισμό. Που καταφεύγει και στον αγνωστικισμό, στη νομιμοποίηση της αμφισβήτησης των πάντων χωρίς στοιχειοθέτηση, προκειμένου οι άνθρωποι και ιδιαίτερα η νέα γενιά, να υιοθετούν ατομιστική ή αντιδραστική προσέγγιση.

Σήμερα είναι όσο ποτέ άλλοτε αναγκαία η ανάπτυξη ενός ευρύτερου μορφωτικού, διεκδικητικού ρεύματος για γνώση και επιστήμη στην υπηρεσία των κοινωνικών αναγκών, απέναντι στο δίδυμο αστικού

«ορθολογισμού»-ανορθολογισμού.

Αυτό το ρεύμα δεν μπορεί παρά να βρίσκεται σε αντίθεση με τον αστικό θετικισμό και την πρόσληψη της επιστήμης ως άθροισμα αναλλοίωτων και ανεπηρέαστων από την ταξική πάλη νόμων, όπως και με την επιστημονική «ουδετερότητα» που δήθεν στέκει πάνω από την κοινωνία, αλλά στην ουσία υπηρετεί την κυρίαρχη εξουσία. Να αντιπαλεύει τον αγνωστικισμό και τον αντιεπιστημονικό σκοταδισμό, που αρνείται την αναζήτηση της αλήθειας μέσα από την κριτική ανάπτυξη της γνώσης και της επιστήμης. Που με τον ίδιο τρόπο που ανάγει την ερμηνεία του κόσμου σε μια αναπόδεικτη, θειική, υπερφυσική οντότητα, για να αναμετρηθεί με πλευρές της πραγματικότητας αναζητά υλικό σε επίσης αναπόδεικτες θεωρίες συνωμοσίας.

Η καπιταλιστική ορθοδοξία γεννά και δικαιώνει τον παραλογισμό κάθε είδους

Ο δρόμος αναζήτησης του πυρήνα της επιστημονικής αλήθειας, της απάντησης σε προβλήματα που ανακύπτουν, όπως οι ιοί σήμερα, αλλά και της διερεύνησης θεωρητικών ζητημάτων που ανοίγουν δρόμους στην ανθρωπότητα και στην κατανόηση του κόσμου και του εαυτού, δεν μπορεί παρά να γίνεται κριτικά και με ερωτήματα αμφισβήτησης. Γιατί δεν υπάρχει επιστήμη χωρίς να εξελίσσεται, να μεγαλώνει την επάρκεια των απαντήσεών της και να θέτει νέα ερωτήματα ανάπτυξης της, να πετά τα βαρίδια διαψεύσεων και να επιχειρεί νέες τομές.

Είναι επείγουσα ανάγκη τον καιρό της πανδημίας, να συγκρουστούμε με τη στάση που θέλει τους ανθρώπους έρμαιο κάθε εξουσίας, φόβου και φασιστικής κοπής αντίδρασης. Αυτό όμως μπορεί να γίνει μόνο από τη χειραφετητική γνώση και επιστήμη, που απελευθερώνει τον άνθρωπο και συνεισφέρει στη διαμόρφωση συλλογικών υποκείμενων που επιδιώκουν να διαμορφώσουν ενεργά τον κόσμο τους και να κινήσουν την ιστορία προς τα μπρος.

Πηγή: *ΠΡΙΝ*